

रथोतर 1) compar. zu रथी; s. das. — 2) m. N. pr. eines Lehrers BHĀDRA. 1, 5. 3, 8. VERZ. d. OXF. H. 34, b, 28. 36. 55, a, 2. BHĀG. P. 9, 6, 1. 2. pl. seine Nachkommen 3. PRĀVĀRĀDHAS. in VERZ. d. B. H. 56, 18. 60, 36. — Vgl. रथोतर.

रथोन्नर m. N. pr. VP. 339 fehlerhaft für रथोतर. — **रथीपृष्ठीव् प्र जिह्वीत् शेषाधि:** als wollte es mitfahren fliegt das Kraut dahin RV. 4, 166, 5.

रथीवृत् adj. vom Fahrenden erwählt: रथो न पो रथीवृतो घृतीवा चेतति त्पाती etwa Lieblingswagen RV. 10, 176, 3.

रथीचित्र adj. auf dem Wagen prangend; personif. VS. 13, 16.

रथेश (रथ + ईश) m. Besitzer eines Wagens, Kämpfer zu Wagen RAH. 7, 34.

रथेष्म s. u. शुभ्.

रथेष्या (रथ + ईश) f. Wagendeichsel MBU. 3, 7214 (wo रथेष्या st. रथेष्यां der ed. Bomb. und रथे सा der ed. Calc. zu lesen ist, wie schon BENFEY gesehen hat). 6, 1761. 2170. 7, 8781. HARIV. 6682 (रथेष्या ed. Calc.).

रथेषु (रथ + ईश) m. Bez. einer Art von Pfeilen HARIV. 7490. 8149. vielleicht so v. a. रथानमात्र; s. u. रथात.

रथेष्टि adj. auf dem Wagen stehend (स्था), zu Wagen fahrend, Kämpfer zu Wagen RV. 1, 173, 4. 5. 2, 17, 3. 6, 21, 1. 22, 5. आ रथे क्षिरणये रथे-ष्टा: 29, 1. 8, 4, 13. वक्तु ला रथेष्टामा क्षरेयो रथेष्टः 33, 14. 9, 97, 49. VS. 22, 32.

रथेष्ठ, **रथेष्ठक्** (रथ + ऊ) adj. auf einem Wagen gefahren RV. 10, 148, 3.

रथेत्सव (रथ + उ०) m. Wagenfest, die feierliche Processe eines Idols zu Wagen VERZ. d. OXF. H. 77, a, 12. — Vgl. रथमेत्सव.

रथेष्ठत् (रथ + उ०) 1) adj. stolz auf seinen Wagen (mit Anspielung auf 2) a) VARĀH. BHĀ. S. 104, 31. — 2) f. आ a) ein best. Metrum, 4 Mal ———— CRUT. 23. COLEBR. MISC. ESS. II, 160 (VI, 8). IND. ST. 8, 375. — b) Titel eines Werkes VERZ. d. B. H. No. 874.

रथेष्ठक् s. u. रथोद्धर.

रथेष्यास्थै (रथ + उ०) m. Schooss (Fond) des Wagens AV. 8, 3, 23. AIT. BA. 8, 10 (= रथोर्धागं Sū.). ÇAT. BR. 2, 3, 8, 12. LĀT. 1, 9, 25. BHĀG. 1, 47. MBU. 1, 179. 198. 3, 843 (= रथनी॒ 844). 2870. 2884. 2890. 4, 1106. 1401. 2006. 3, 7219. R. 2, 40, 16 (39, 20 GOA.). 6, 68, 19.

रथेष्या (रथ + उ०) m. pl. N. pr. eines Volkes MBU. 6, 362; vgl. VP. (II) 2, 173.

रथेष्मा (रथ + उ॒मन् oder ऊ०) f. N. pr. eines Flusses HARIV. 9507. — **रथेष्य** (रथ + शोष), m. eine Menge von Wagen VARĀH. BHĀ. S. 68, 95. — **रथेष्मस्** (रथ + शो०) adj. Wagen-mächtig; personif. VS. 15, 15.

रथ्य (von रथ) 1) adj. a) parox. zum Wagen gehörig, an den Wagen gewöhnt u. s. w.; m. Wagenpferd (am Streitwagen) P. 4, 3, 121. 4, 76. AK. 2, 8, 2, 14. H. 1234. an. 2, 379. MED. j. 50. सति RV. 2, 31, 7. ग्रन्थ 4, 4. 4, 41, 10. 5, 41, 3. 9, 36, 1. चक्र 4, 1, 8. 10, 10, 7. 89, 2. 4, 53, 9. 180, 4. ÇAT. BR. 5, 4, 8, 16. आणि RV. 1, 33, 6. आणि Wagenrennen 9, 91, 1. धावत्य-मी मृगजवालमपेव रथ्या: Wagenpferde ÇAK. 8. रथ्यनागाश्चरित् VERZ. d. OXF. H. 47, b, 16. Nach H. a. n. ist रथ्य m. auch = रथास (d. i. रथेष्य) Theil eines Wagens. — b) perisp. dass.: अस्ति: R. 6, 37, 8. 9, 86, 2. der acc. sg. रथ्यम् z. B. 6, 46, 2 kann hierher oder zu रथी gezogen werden. — c) viell. an den Landstrassen (रथ्या) seine Freude habend: रथ्यविः

रथ्य als Beiw. Çiva's neben चतुष्पदरत MBU. 12, 10389. NILAK.: रथः तदभावो विरथः तदभावार्हाय रथ्यविरथ्याय. — 2) f. आ a) parox. Fahrstrasse P. 5, 1, 6. VÄRTT. AK. 2, 2, 2. H. 981. H. a. n. (= प्रतोली, पथ und चत्वार). MED. (= विपिला und वर्तनी). HAR. 122. HALĀJ. 2, 134. GOA. 1, 2, 36. ÇĀNKH. GRĀJ. 4, 7. KAUC. 141. JĀG. 1, 196. MBU. 1, 3605. 13, 4993. 16, 37. ब्रह्म HARI. 4079. घोषं 4423. R. 2, 6, 11 (3, 11 GOR.). 33, 4. R. GOA. 2, 39, 13. 5, 13, 9, 13. 49, 16. 6, 11, 38. RAGH. 13, 38. °पञ्जिप् SPR. 920. रथ्यालि 1004. 2043. 2132. रथ्यातः 2388. VARĀH. BHĀ. S. 28, 5. 33. 77. KATHĀS. 20, 126. 63, 132. RĀGA-TAR. 2, 29. 3, 74. 241. BHĀG. P. 1, 11. 15, 4, 9, 57. 21, 2. 23, 16. MĀRK. P. 33, 13. 20. 24. am Ende eines adj. comp. f. आ R. GOA. 2, 4, 18. 73, 31. 4, 41, 52. KATHĀS. 44, 74. — b) oxyt. eine Menge von Wagen P. 4, 2, 50. AK. 2, 8, 2, 23. H. 1422. H. a. n. MED. — 3) n. a) parox. Wagenzug, Wagengeschirr, Rad u. s. w.: स्फुर्न रथ्यं नवं दधाता केतमादिते RV. 9, 21, 6. 2, 4, 6. LĀT. 2, 8, 2, 20. = रथाङ् Comm. — b) perisp. etwa das Wagenrennen, Wagenkampf; viell. auch Fahrwerk: प्रवावधाना रथ्यैव पाति विश्वा श्रोपा मैत्रिना सिन्धुन्याः RV. 7, 93, 1. एषैष्वा चिद्रथ्या जयेम 10, 102, 11. — Vgl. ग्रनुरथ्या, परिरथ्या, मसारथ्या, रथ्य.

रथ्यर्चर्पी R. 1, 19, 19 fehlerhaft für रथर्चर्पी.

रद्, **रदिति** (विलेखने) DUĀTUP. 3, 16; रदिति: रदिति partic. 1) kratzen, rütteln; hacken, nagen NIR. 2, 26. पत्रा वो दियुदर्दति RV. 1, 166, 6. आ-मादो गृधाः कुण्ठे रद्ताम् AV. 11, 10, 8. SUÇ. 2, 263, 8. — 2) (eine Bahn) schürfen, — vorzeichnen, — öffnen: पदः RV. 2, 30, 2. 5, 80, 3. 7, 87, 1. शैदनः 60, 4. ग्रातुम् 47, 4. — 3) in eine Bahn leiten: सिन्धून् RV. 10, 89, 7. 3, 33, 6. 7, 40, 1. — 4) Jmd. Etwas zuleiten, zuführen RV. 1, 116, 7. वाङ् विप्रोप 117, 11. शूरुद्यो: 169, 8. रदा पूषेव नः सनिम् 6, 61, 6. 9, 93, 4. श्वायम् PAÑCAY. BR. 16, 6, 6. TBR. 2, 3, 9, 9. रुदिते श्रवन्तुरे तवेऽत्वे etwa auf deine Vorbereitung hin AV. 11, 9, 7.

— प्र einritzen, schürfen: प्र वर्तनीरदा विश्वधेना: RV. 4, 19, 2. प-न्याम् 5, 10, 1. 10, 73, 2.

— वि zertrennen: गोर्न पर्व वि रदा तिरुशा RV. 1, 61, 12. eröffnen oder zuführen: वि नः मृद्वं प्रुरुद्यो रदतु 7, 62, 3.

रद् (von रद्) 1) adj. aufritzend, nagend an: नीरदि: प्रियहीनाकृदपा-वनीरदि: GHĀT. 1. — 2) m. a) Zahn AK. 2, 6, 2, 42. H. 583. 296. an. 2. 238. MED. d. 14. HALĀJ. 2, 372. °खण्डन् GIT. 10, 3. VARĀH. BHĀ. S. 51, 42. BHĀ. 17, 9. Fangzahn eines Elefanten NALOD. 2, 8. VARĀH. BHĀ. S. 94, 11, 13. °काश 81, 21. — b) Bez. der Zahl zweihunddreißig WEBER, NAX. 2, 382. — c) nom. act. das Kratzen, Ritzen u. s. w. H. a. n. MED. — Vgl. चक्रः जिह्वा०, द्वि०, रसना०, वज्र०.

रदचक्र m. Lippe (Zahndecke) H. 381. — Vgl. दत्तचक्र, दशनचक्र.

रदनचक्र:

रदन् (von रद्) m. Zahn AK. 2, 6, 2, 42. H. 584. HALĀJ. 2, 372. SUÇ. 1. 239, 5. Fangzahn eines Elefanten HARIV. 7342 (pl. st. du.). RAGH. 4, 59.

रदनचक्र m. Lippe AK. 2, 6, 2, 41. MBU. 3, 11522. 6, 1798. R. 5, 23, 15 (वदनचक्र gedr.). SPR. 3362. KATHĀS. 4, 7.

रदनिका (von रदन्) f. N. pr. eines Frauenzimmers MĀKKU. 6, 15.

रदनिन् (von रदन्) m. Elephant RIÉAN. im ÇKDRA.

रदवसु (रदवसु Padap.) adj. Güter eröffnend, — zuführend RV. 7, 32, 18.